

LBRIS

We know
books

Lidia Zadeh Petrescu

AROGANȚE
neopoeme

Grafica și pictura
Lidia Zadeh Petrescu

E I K O N

București, 2024

MIZA	6
ZIDURI.....	7
VISUL	9
VIS DE STICLĂ	10
NELINIȘTI.....	12
UN STROP DE FERICIRE	13
INVOCARE	15
CATEDRALA	17
GÂNDUL	19
NOȚI ILICITE	20
ASCULT	22
CHIPUL	23
POSTFAȚĂ.....	25
BAZAR	26
CAMERA GOALĂ	28
POETUL	29
MALEDETTA PRIMAVERA	31
SĂRUTUL VEȘNICIEI	33
UN PUMN de ȚĂRÂNĂ.....	35
SĂRUTUL	37
CRIVĂȚ	39
INIMĂ de GHEAȚĂ	41
TIMPUL	43
PRIVIREA	45
SCÂNDURA	47
VICIUL	49
CUPRINS.....	50

DEZROBIREA	51
OASPEȚI	53
DEZOLARE	55
TUTUN.....	56
PLECAREA	57
CIREȘE AMARE	59
BALET MECANIC	61
GRIJI	62
AXA LUMII STĂ PE UN CUVÂNT	64
SMO-CHIN	66
LUMI IMPERFECTE	67
MONOTONIA	69
CRISTALIN	71
CLOPOT	72
TROFEUL	73
FRUCTE de PĂDURE	75
DUNGI	77
LUNI	79
LA IERNAT	80
ȘTIRI.....	82
ATEMPORAL	83
SINGUR	85
MÂNIA ZEILOR.....	86
HAINA	87
WISE EFEMERE	88
ATELIER	91
MISOGIN.....	92
HOTAR	93
SCENOGRAFIE	94
MARȚI	96
PĂSĂRI VECHI	97
FIRESC	99
RIDURI.....	100
AMAR	101

CĂDERE	102
CLOPOTUL de STICLĂ	103
THE JAR BELL	105
LIBERTATE	107
RĂTĂCITOR	108
MIREASA	109
SECUNDE SPARTE	111
TIMP	113
SĂ TE IUBESC	114
FILĂ de POVESTE	115
VICII	116
MIZERII	117
FARUL	118
DOPAMINA	120
AMNISTIE	122
CORD DESCHIS	123
CÂND	126
PORUNCI	128
STRIGĂTUL	129
VERDE	131
DISTROFIE	132
MAREA ADUNARE	133
SINTEZĂ	135
VREMURI	138
ETERNITATE	140
AMANTĂ	141
CUVÂNT	142
REGRET	143
IASOMIE	144
ALTAR	145
EU n-am cerut	146
POPASUL	148
FULGERE	150
CLIPA	152

APATIE	153
ARCA	155
ZGOMOTUL și FURIA.....	156
CIOBURI	158
CUTREMUR	159
INOCENȚA.....	160
POEMUL INVIZIBIL.....	162
SPITALUL de NEBUNI	163
TESTAMENT	165
APOSTILA	167
IPOTECI	168
VIAȚA	170
PIATRĂ FUNERARĂ	171
ANAFURA	173
PARACLISERUL.....	174
TITANI	176
MARELE CONCLAV	179
WISE ACROBATE	180
UMBRE	181
ALEXANDRU.....	182
ȘEVALET	183
CONSTELAȚII	184
COLIER	185
FLOAREA NEAGRĂ	186
LIBERTATE FUTILĂ	188
SILABA	190
AZI	191
SOLITARĂ.....	192
NELINIȘTI PERSANE	193
NORDURI	194
NUNTA de ZĂPADĂ	195
AICI	196
ABISUL	198
SUDURI	200

TENERIFE	201
PATIMI	203
BAZAR	204
TULBURARE	206
ÎNTOARCEREA / vers liber	207
UBER CĂTRE CER	209
PEROANE	210
LUMI INFIRME	212
INIȚIATUL	213
BAREME NOI	214
OVUL	216
OVUL partea a 2-a	217
COCAINA	218
INTUIȚII	219
ORBUL GĂINII	220
AROGANȚE	222
SECVENȚE	223
MURIBUND	226
BUCURIA	227
CROȘETE	228
TATUAJE	229
BĂLCI DE MAHALA	230
MAHALA	232
BORFAȘ	233
ULTIMUL TABLOU	234
COLIVA.....	236
ȘI.....	237
PREȚUL IUBIRII	239
CIUCURI	241
RESPIR	242

Destinul meu îl joc numai pe-o mână
Pe mâna mea, de alta nu îmi pasă
Iluzii și propteli toate-mpreună
Sunt amăgire, bluf, minciună crasă

E cazinou și toți crupierii-adună
Jetoane și monedele pe masă
Să joc pe datorie și arvună
Și pun fișicul tot dacă mă lasă
Cu viața cheazășie împreună

Un joc stupid, o simplă mascaradă
Niciun câștig și miza este moartă
Tot ce se joacă noaptea e șaradă
Adjudecând o crosă ce nu iartă

Chiar de câștig nu pot s-ating un leu
Ispita-mi zice „miza e o artă”
Și dacă încă sperii la un trofeu
Să știi că poezia-i scrisă-n soartă

Și nicidecum nu-i murmur de cuvinte
Sau simplă abreviere printre dinți
Nici miza unui zar fără sorginte
E cazinoul vechilor credinți

Iarba răsare dintre ziduri

Cu aceeași nerăbdare
Câteva frunze vibrează
Lăsând să se vadă Calea Lactee

În buzunare încă mai port zăpadă

Ninge de două secole și nu se mai satură
Orașul alb se pregătește de Sărbători
Iisus în frescă ascultă Oratoriul de Crăciun

Dirijorul mută notele din partitură
Printre găștele sălbatice
Rătăcite
În curtea văduvei care întinde
Cearșafuri la uscat
Așteptând
Nu se știe ce

Dintr-un om de zăpadă
Iese o muchie a securii
Gardul desparte umbra de viscol

Aprind lumânări
Dau foc ciornei scrisorii de adio

LIBRIS

Fumez

Sunt un om liber

De Sărbători

We know
books

„Când alegi viața să mergi până la capăt
Purtând pe brațe povara poemului Imperfect

Vor arunca din gloată cu pietre în tine
Dar tu mergi înainte
Mergi ca și cum ziua de mâine
Stă pe un zid de piatră
Cu somnul neîntreg
Din prea multe lacrimi
De dorul de cuvinte

Celor înecați nu le pasă
Dacă le vei da de pomană
Un vis de sticlă
Sau
Apă de ploaie
Amestecată
Cu sângele tău

În urma ta se văd nămolul
Și ceața
Și revelația”

Apoi îngerul a tăcut

Loviți-mă voi cei înfrânți...

Am coborât din visul meu de sticlă

Printre vitralii vechi ca-ntr-o capelă
Noian de cioburi reci diamantine
Privind cum viața urcă pe o schelă
Născută din moloz peste ruine

Urc scările, naivă, pas cu pas
Ținând în mână falsa balustradă
Mersul mi-e greu și fără de popas
Mă-mpiedic într-un vis lângă mansardă

Pereții mă-nconjoară și m-apasă
Într-un decor prea sumbru mă-nfior
Prin timpul efemer sunt într-o plasă
Ținută-n mâini de sfori și Creator

Tavane de oglinzi azi mincinoase
Veghează somnul meu ipotecat
Destine țin în pumni frâiele false
Și le petrec prin gândul vinovat

Am coborât din visul de cristal
Am zămislit oceane de confuzii
Cu ape înghețând visul carnal
Iubirilor descinse din iluzii

Am traversat prin lumi fără trecut
Cuvintele orfane zămislite
În templul unui timp nepriceput
Și-n amăgiri din versuri schilodite

Am traversat pe munți de alfabet
Povești în care mă-nrobește vântul
Mireasă sinistrată în corset
Acoperindu-și chipul și cuvântul

Întorc clepsidre fără resemnare
În prelungirea timpului pierdut
Prin lumi bolnave fără vindecare
Trăind o viață azi de împrumut

Am coborât din visul meu de sticlă
Într-un ocean de cioburi nevăzut

Când am de strigat neliniști
Deschid călimara
Și totul devine albastru

Ca un aer vechi dintr-o odaie primentă
Cu ger și-un colier de perle
La gâtul oglinzii inventatoare de regrete
Dintr-un chip fără cusur

Cicatricile se albăstresc
Buzele șoptesc despre vacarmul din noi
Și cerul devine un plâns îndepărtat
Ca dintr-o ultimă neputință

De ce să dau vina pe iarnă?

Deschid ușa dinspre mine
Să-i aud scâncetul

Un bocet îmi aduce liniștea

În versurile mele e-o lume năruită
Ca un oraș surpat din ultima tornadă
Cu suflete ce-așteaptă o arcă rătăcită
Aflată în derivă din vechea cruciadă

În versurile mele sunt gropi și oseminte
Din timpul ce-a trecut prin arcul de ceasornic
Când am pierdut secunde mergând fără veșminte
Spre iarna ce mă cheamă cu cerul nestatornic

Am pribegit prin nopți de vise neatinse
Scriind în gând poeme păstrate în aminte
Și am cerșit pomeni cu lumânări aprinse
Ca să dezgrop pe rând lăcașe de cuvinte

În versurile mele sunt tinere morminte
Prin praf întunecat de stele muribunde
Și-n spaima necuprinsă – un cimitir cuminte
Cu sfinții răstigniți pe crucile flămânde

În versurile mele e-un loc de suferință
Din timpuri biruite în bătălii urzite
Cătușa unui vis pe care o sentință
L-a înrobit ca sclav în oști neauzite

În versurile mele ades mă prăbușesc
Ca-n anii ce-au trecut de vămi printre himere
Nici gândurile aspre nu mă mai ocolesc
Și văd în jurul meu doar ziduri efemere

Și de adun molozul în pumnul meu de zgură
Când tot pământu-mi pare-un pedestal ocult
Ce abia respiră prin masca de la gură
Căci zei sluțiți de ură l-au condamnat demult

Aș fi o vagă umbră purtată pe niciunde
Venind dintr-o poveste cu lacrimi podidite
Mergând spre nicăieri prin neguri de secunde
Sub ploi de veșnicie, cu tălpile rănite

În versurile mele e-un strop de fericire
O țin în piept cu teama că pleacă și c-o pierd
E muza mea pustie cu zâmbet în privire
Pe care o alint și noaptea o dezmierd

Te invoc uneori când îmi lipsești
Mi-am pierdut liniștea printre umbrele cuvintelor
Și viața mea a devenit un butoi cu pulbere

Am fost pe vremuri un copac limpede
Și brusc mi-am sădit rădăcina
Într-o oglindă în care
Nu m-am mai recunoscut

Nimeni nu se îndură să mă privească

Avalanșe de flori mă vor acoperi
Și puhoaiile de cuvinte
Îmi vor sta la căpătâi

Ajută-mă să uit viitorul
Și întinde-mi viața ta
Să mă rezem de ea

Oare câtă penitență
Trebuie să îndur
Și în iarna asta?